



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

Legem iustitiae Legem post erat qui currens verò Israel
 31 יסריל דין דרהט הוא כתר נמוסא דכאנותא לנמוסא
 ex non quia quid propter affectus est non iustitiae
 דכאנותא לא אדרך; 32 מטל מנא מטל דלא הוא מן
 in lapidem enim impigerunt Legis operibus ex sed fide
 הימנותא אלא מן עבדוהי דנמוסא אתתקלו גיר בכאפא
 lapidem in Sion ego pono quia ecce scriptum est sicut offendiculi
 דתוקלתא; 33 איך דתיב דהא סאם אנא כצהיון כאפא
 pudebet non credit qui in eum & is offensionis & lapidem offendiculi
 דתוקלתא וכאפא דמכשולא ומן דבה נהימין לא נבחה;

קפלאון

pro ipsi Deum quæ ad & precatio mea cordis mei volūtas Fratres mei
 אחי עבינא דלבי ובעותי דלורת אלהא חלפיהון
 est Dei quod Zelus de eis enim sum testans ve vivat
 דנהון; 2 מסהד אנא גיר עליהון דטננה דאלהא אית
 non Dei verò iustitiam cum scientia non sed in ipsis
 בהון אלא לא בידעתא; 3 כאנותא דין דאלהא לא
 hoc & propter constituent suā ipsorum ve iustitiam quaesierūt sed noverunt
 ודעו אלא בעו דכאנותא דנפשהון נקימון ומטל הא
 Legis enim scopus fuerunt subiecti non Dei Iustitiae
 לכאנותא דאלהא לא אשתעבדו; 4 סכה גיר דנמוסא
 in eum qui credit omni ad iustitiam est Christus
 משיחא הו לכאנותא לכל דמהימין בה;

דמצערת פנטיקוסטי

qui fecerit quod is quæ ex Lege iustitiam descripsit ita enim Moses
 מושא גיר הכנא כתב כאנותא דנמוסא דמן דנעבד
 dicit ita per fidem verò iustitiam in eis vivet hæc
 הליון נחא בהון; 6 כאנותא דין בהימנותא הכנא אמרא
 Christum & deduxit ad celos ascendit quistam in corde tuo dicas ve ne
 דלא תאמר בלבך דמנו סלק לשמיא ואחת למשיחא;
 domo ex Christum & eduxit inferorum in abyssum descendit & quis
 7 ומנו נחת לתהומא דשיוול ואסק למשיחא מן בית
 mortuum

מיתא

31 Ισραηλ δὲ ἰνὰ τὸν νόμον καὶ τὸν νόμον ἰσχυροῦς ἦν ἐπιπείθει. 32 ὅτι οὐκ ἐκ τῆς πίστεως ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων τῆς νομοθεσίας ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη. 33 ὅτι ὡς ἔγραψεν ὁ κύριος ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Σιών· ὁ κύριος ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ πίστις.

Κεφ. ι.

1 Ἀδελφοί, ἡ ἐπιθυμία τοῦ Θεοῦ ἡμεῶν ἀποδοῦναι τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ἡμεῶν ἐπιθυμία. 2 ὅτι οὐκ ἐκ τῆς πίστεως ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων τῆς νομοθεσίας ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ἡμεῶν ἐπιθυμία. 3 ὅτι ὡς ἔγραψεν ὁ κύριος ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Σιών· ὁ κύριος ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ πίστις. 4 ὅτι ὡς ἔγραψεν ὁ κύριος ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Σιών· ὁ κύριος ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ πίστις. 5 ὅτι ὡς ἔγραψεν ὁ κύριος ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Σιών· ὁ κύριος ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ πίστις. 6 ὅτι ὡς ἔγραψεν ὁ κύριος ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Σιών· ὁ κύριος ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ πίστις. 7 ὅτι ὡς ἔγραψεν ὁ κύριος ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Σιών· ὁ κύριος ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ πίστις.

31 Israel verò sectando Legem iustitiae, in Legem iustitiae non peruenit.
 32 Quare? Quia non ex fide, sed quasi ex operibus: offenderunt enim in lapidem offensionis, sicut scriptum est,
 33 Ecce pono in Sion lapidẽ offensionis, & Petram scandalı: & omnis qui credit in eum, non confundetur.

CAP. X.

1 FRATRES, voluntas quidem cordis mei, & obsecratio ad Deum sit pro illis in salutem.
 2 Testimonium enim perhibeo illis, quod æmulationem quidem Dei habet, sed non secundum scientiam.
 3 Ignorantes enim iustitiã Dei, & suam querentes statuerunt: iustitiæ Dei non sunt subiecti.
 4 Finis enim legis Christus, ad iustitiam omni credenti.
 5 Moyses enim scripsit, Quoniam iustitiam quæ ex Lege est qui fecerit homo, vivet in ea.
 6 Quæ autem ex fide est iustitia, sic dicit, Ne dixeris in corde tuo, Quis ascendet in cælum? id est, Christum deducere.
 7 Aut quis descendet in abyssum? hoc est, Christum à mortuis revocare.



8 Sed quid dicit Scriptura? Propè est verbū in ore tuo, & in corde tuo. hoc est verbum fidei quod prædicamus.

9 Quia si confitearis in ore tuo Dominum Iesum, & in corde tuo credideris, quod Deus illum suscitavit amovtuus, saluus eris.

10 Corde enim creditur ad iustitiam, ore autē confessio fit ad salutem.

11 Dicit enim Scriptura, Omnis qui credit in illum, non confundetur.

12 Non enim est distinctio Iudæi & Græci: nam idem Dominus ornatum, diues in omnes qui inuocant illum.

13 Omnis enim quicumque inuocauerit nomen Domini, saluus erit.

14 Quomodo ergo inuocabunt in quem non crediderunt? Aut quomodo credet ei, quem non audierunt? Quomodo autem audient sine prædicante?

15 Quomodo verò prædicabunt nisi mittantur? sicut scriptum est, Quam speciosi pedes euangelizantium in pacem, euangelizantium in bona.

16 Sed non omnes obediunt Euangelio. Isaias enim dicit, Domine quis credidit auiditui nostro?

17 Ergo fides ex auditu: auditus autē per verbū Christi.

18 Sed dico, Nunquid non audierunt? Et quidē in omnem terrā exiit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum.

& in corde tuo in ore tuo verbum tibi est propinquū air quid feli
 8 **אמר מנא אמר קריב הו לך פתגמא לפומך וללבך**
 confitearis & si quem prædicamus fidei sermo est
 9 **ואן תודיע** **ואן תודיע** **ואן תודיע**
 à excitauit eū q De⁹ in corde tuo & credideris Iesum Dominū
 10 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**
 iustificatur in eum quod credit enim cor viues mortuorum
 11 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**
 quod omnis Scriptura enim dicit viuit eum quod confitetur
 12 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**
 Iudæos non distinguit non & in hoc pudeset non in eum
 13 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**
 in omnes qui diues est omnium Dominus enim est vnus Arameus
 14 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**
 viuet Domini nomen qui inuocauerit enim omnis à qui inuocauit
 15 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**
 quomodo aut crediderūt in quem non cum inuocabunt igitur quomodo
 16 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**
 absque audient quomodo aut audierunt de quo non in eum
 17 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**
 sicut missi fuerint non si concionabūtur quomodo aut
 18 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**
 & euangelizantium pacem euangelizantium pedes speciosi quoniam
 19 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**
 nuntiatiōni auscultarunt omnes non sed
 20 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**
 16 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**
 vocis nostræ filiæ credidit quis Domine mi ait enim Isaias
 17 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**
 ex auribus & auditus est auris auditu ex fides inquit
 18 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**
 & ecce audierūt non nunquid ego dico fed Dni
 19 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**
 verba eorum orbis & in fines vocis eorum filiæ exiit terram in
 20 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**
 19 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**
 20 **אמר ניר דמחיטן ברה מודרק**

NOVI
 TESTA
 MENTUM
 A
 IV.

8 **ἀλλὰ τί λέγει ἡ γράφῃ** ὅτι τὸ ῥῆμα ἐστὶν ἐν τῷ στόματι σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου. οὗτος ἐστὶν ὁ λόγος τῆς πίστεως ὃς ἐλάλησεν
 9 **ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς** ἐν τῷ στόματι σου κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐκδέξῃς ὅτι ὁ θεὸς ἐξήγειρεν Ἰησοῦν
 10 **καρδίᾳ σου** ἐκδέξῃς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην σου, ὅτι ὁ θεὸς ἐξήγειρεν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν
 11 **λέγει ὁ κύριος** ὅτι πᾶς ὁ πιστεύων ἐν ἐμοὶ, οὐ καταλείψεται. 12 **οὐκ ἔσθι** οἱ ἀκούοντες
 13 **ὁ κύριος** αὐτὸς κύριος πάντων, πλὴν οὐκ εἰς πάντας τοὺς ἔθνη καταγγέλλεται αὐτοῦ. 14 **πῶς** οὖν ἐὰν κηρύξωμαι, καὶ μὴ ἀκούσῃς
 15 **πῶς** δὲ κηρύξωμαι, εἰ μὴ ἀκούσῃς; ὡς ἄρα οἱ οἱ πόδες ἡμῶν καταγγέλλονται εἰς Ἰερουσαλήμ, καὶ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς Ἱερουσαλήμ.
 16 **ἀλλὰ οὐκ ἔσθι** οἱ ἀκούοντες τῶν βιβλίων. 17 **ἀλλὰ οὐκ ἔσθι** οἱ ἀκούοντες τῶν βιβλίων. 18 **ἀλλὰ οὐκ ἔσθι** οἱ ἀκούοντες τῶν βιβλίων.

Moses primus Israel cognovit non nunquid ego dico sed
 19 אלא אמר אנא דלמא לא ידע ישראל קדמא מושא
 quz non sper Gēfē popul' gnō y populū ad xmulatiōē puocabo vos dixit ita
 הבנא אמר אטנכונ בעם דלא עם ובעמא דלא
 quis vifus sum & dicit audeat autem Ifaias vos ad irā cōmonebo acquiefcit
 מתטפס ארנוכוון: 20 אשעיא דין אמרה ואמר דאתחזית
 non qui de me ab ijs & inuentus sum quzsierunt me qui non ab ijs
 לאילין דלא בעאווני ואשתכרת לאילין דעלילא
 tota die manus meas quis expandi dixit verbō Israeli interrogabant
 שאלו: 21 לאיסריל דין אמר דפשתרת אריו יומא כלה
 acquiefcit & non qui est cōtentiosus populū ad
 לות עמא דמתחרת ולא מתטפס:

ii caput
 קפלאון יא

Passionis tertiz lectio
 קרינא דתלחנת דחשנא

ego etiam parce populū suū Deus depulit nunquid ego sed
 1 אלא אנא דלמא דחקה אלהא לעמרה חס אף אנא
 propterea ex Abraham femine ex sum Israel ex enim
 ניר מן ישראל אנא מן זרעה ראברהם מן שרבנא
 initio qui ab eum populū suū Deus repulit non beniamin
 דבנימן: 2 לא רחק אלהא לעמרה אינא דמן קדים
 quid Elie in Scriptura vos scitis non an ei fuit cognitus
 ודיע הוא לה או לא ידעון אנתון בכתבא דאליא מנא
 Domine mi & ait Israel aduersus ad Deum esset clamans eum dicat
 אמר בר קבל הוא לאלהא על יסריל ואמר: 3 מרי
 solus ipse & ego euertunt & altaria tua occiderūt pphetas tuos
 לנבייך קטלו ולמרבחיק סחפו ואנא הו בלהודי
 quia ecce per reuelationē ei & dictum est aiām meā & quazrunt relictus sum
 אשתחרת ובעון לנפשי: 4 ואתאמר לה בגלינא דהא
 genus sua qui in eorum virorum millia septem mihi ipsi reliqui
 שבקת לנפשי שבעא אלפין נברין אילין דעל כורכיוון
 hoc in tempore etiam ita Baal adorauerūt neque pcurauerūt nō
 לא אברכו ולא סנדרו לבעלא: 5 הכנא אף בוכנא הנא
 gratia per electionem relictum est ipsum residuum
 שרבנא הו אשתחר בגלינא דרטיבותא!

19 διὰ τὴν ἰσραὴλ, ἡ πρώτη τῶν Μωϋσῆος λέγει, Ἐγὼ ἀπέβαλον ὑμᾶς ἐπ' αὐτὸν ὅτι ἐστὶν ἄστυ-
 γόνος καὶ ἰσραὴλ. 20 Ἡσαΐας δὲ εἶπε πρὸς τοὺς ἰσραηλῆτας, εὐρὴ ἦν ἡ καρδία μου ὑπὲρ ὑμᾶς ὅτι ἐστὶν ἄστυ-
 γόνος ἡμῶν καὶ ἐξέβαλον ὑμᾶς. 21 πρὸς δὲ τὸν ἰσραὴλ λέγει, Ὁ δὲ ἄλλο τι τὸ ἕμμεν ὅτι ἐστὶν ἄστυ-
 γόνος ἡμῶν καὶ ἐξέβαλον ὑμᾶς.

Κεφ. ια.

1 λέγω οὖν, μὴ ἀπίστετε ὅτι θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ μὴ ἴσους καὶ τὸν ἰσραηλῆτιν ἐμὴν, οὐκ ἀπίστετε
 Ἄστυγονος καὶ ἰσραὴλ. 2 ἐκ ἀπίστετε ὅτι θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι πρὸς ἕμμεν ἡ καρδία μου ὑπὲρ ὑμᾶς ὅτι ἐστὶν ἄστυ-
 γόνος ἡμῶν καὶ ἐξέβαλον ὑμᾶς. 3 Κυβερνήτης πρὸς ὑμᾶς ὁ ἀπίστετε, καὶ τὰ συστασι-
 ἐμὰ ὅτι κατὰ ἰσραὴλ καὶ τὸν ἰσραηλῆτιν μὴ ἴσους καὶ τὸν ἰσραηλῆτιν. 4 διὰ τὴν ἰσραὴλ αὐτὸν ὅτι ἰσραηλῆτιν
 ἰσραὴλ: Κατὰ τὸν ἰσραὴλ ἐπὶ ἀπιστίας ἐξέβαλον ὑμᾶς ἐκ ἀμύλων γένου τῆ Βαβυλῶν. 5 ἡ καρδία μου ὑπὲρ ὑμᾶς ὅτι ἐστὶν ἄστυ-
 γόνος ἡμῶν καὶ ἐξέβαλον ὑμᾶς.

19 Sed dico, Nunquid Israel non cognouit: Primus Moyses dicit, Ego ad xmulatiōnem vos adducam in non gentē: in gentem infipietam, in iram vos mittam.
 20 Ifaias autem audeat & dicit, Inuentus sum à non quazrentibus me: palam apparui ijs, qui me non interroga- bant.
 21 Ad Israel autē dicit, To- ta die expandi manus meas ad populū non credentem, sed contradicentem.

CAP. XI.

1 Dico ergo, Nunquid Deus repulit populū suū? Absit. Nam & ego Israelita sum, ex femine Abraham, de tribu Benjamin.
 2 Non repulit Deus plebem suam quam praxciuit. An nescitis in Elia quid dicit Scriptura: quemadmodum in- terpellat Deum aduersus Israel?
 3 Domine Prophetas tuos occiderūt, altaria tua suffoderunt: & ego relictus sum solus, & quazrunt animam meam
 4 Sed quid dicit illi diuinū responsum? Reliqui mihi septem millia virorum, qui non curuauerunt genua ante Baal.
 5 Sic ergo & in hoc tēpore, reliquix secundum electionem gratiæ Dei salutē factæ sunt.



UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

6 Si autem gratia, iam non ex operibus, alioquin gratia iam non est gratia.
 7 Quid ergo? quod quaerebat Israel, hoc non est consecutus: electio autem consecuta est, ceteri vero excusati sunt, sicut scriptum est,

8 Dedit illis Deus spiritum concupiscentiarum, ut non videant: & aures, ut non audiant usque in hodiernum diem.

9 Et David dicit, Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, & in captivum, & in scandalum, & in retributionem illis.

10 Obscurentur oculi eorum, ne videant: & dorsum eorum semper incurva.

11 Dico ergo, Nunquid sic offenderunt ut caderent? Absit. Sed illorum delicto, salus est Gentibus, ut illos æmulentur.

12 Quod si delictum illorum divitiarum sunt mundi, & diminutio eorum divitiarum Gentium, quanto magis plenitudo eorum?

13 Vobis enim dico Gentibus, quandiu quidem ego sum Gentium Apostolus, ministerium meum honorificabo,

14 Si quo modo ad æmulandum prouocem carnem meam, & saluos faciam aliquos ex illis.

est non & si operibus, ex fuit non per gratiam
 איתיה לא הוא מן עבדא ואן לא איתיה
 opus non & si gratia ex fuit non per opera

Israel erat quod quaerens ipsum ergo quid opus est
 מנא הכיל הו דבעא הוא יכריל
 excusati sunt vero reliqui eorum inuenit autem electio

spiritum Deus eis quia dedit scriptum est sicut
 איכנא דכתיב דיהב להון אלהא רוחא
 audiant ut non & aures in eis discernant ut non & oculos

mensa eorum fiat ait rursus & David huius dicit in diem
 ורויד תוב אמר נהוא פתורהון
 tenebrescunt in offendiculum & retributio eorum in laqueum

dico eorum sit tempore in omni & tergum eorum videt ut non
 אמר
 per lapsum eorum sed parce ruerent ut impererant nunquid

lapis eorum & si ad prouocandum eos ad æmulationem Gentium
 ואן תוקלתהון
 quanto magis Gentibus opulatia & condemnatio eorum mundo opulatia

corum plenitudo eorum
 ויאנשין כנהון

Hofanna in sabbatho vnius

דחר בשבטא דאושענא

Gentium Apostolus qui sum ego Gentibus ego dico
 ויאנשין אמר אנא לעממא אנא דאיתי שליחא דעממא
 carnis mex filios ad æmulationem prouocet si forte sum honorificus
 ויאנשין בשבטא אנא דלמנא אטן לבני בכרי
 ex ipsis homines cruciatos
 ויאנשין כנהון

NOVI
 TESTA
 MENTUM
 A
 IV. c. 11

6 ει δε δωρεα, ουκ εστιν απο εργατων· επι η δωρεα ουκ εστιν γινεται δωρεα... ουκ εστιν δωρεα απο εργατων...
 7 τι ουκ εστιν δωρεα απο εργατων· επι η δωρεα ουκ εστιν γινεται δωρεα... ουκ εστιν δωρεα απο εργατων...
 8 κα θεος ζηλοσπις, εδωκεν αυτοις ο θεος πνευμα κατανοησεως, εφθαλας τον οφθαλμον, ουκ εστιν αυτους, εως της σημερας ημερας. 9 και Δαuid λεγει, Γεννηθη τον ησυχαστην αυτων, και εις σκεπη δακρυων, και εις σκεπη δακρυων αυτων. 10 σκεπη δακρυων ουκ εστιν αυτους, εως της σημερας ημερας. 11 λεγει σωω, μη εστιν αυτους, για πιστευση, μη γινεται. 12 ει δε δωρεα απο εργατων, ουκ εστιν αυτους, εως της σημερας ημερας. 13 ουκ εστιν αυτους, εως της σημερας ημερας. 14 ουκ εστιν αυτους, εως της σημερας ημερας.

quanto magis fuit mundo reconciliatio illorum reiectio enim si
 15 **אין גיר מסתלינותהון תרעותא לעלמא הות כמא**
 verò si mortuorum domo quæ à vitæ & sed eorum cõuersio igitur
 הכיל פונהון אלא היא דמן בית מיתא: 16 **אן דין**
 etiam est sancta radix & si massa etiam sanctum principium
 רישותא קדישא אר נבילתא ואן עקרא קדישא הו אר
 syluestris es qui o liva & tu amputatum est ramis ex & si rami
 סוכא! 17 **ואן מן סוכא אתפשתי ואנת דויתא אנת דברא**
 & pinguedinis radicis particeps & fuisti in ipsorum locum insertus es
 אחטעמט בדוכיתיהון והוית שותפא לעקרה ולשוכמנ
 gloriæ verò si ramos aduersus gloriæ ne ipsius oleæ
 דויתא: 18 **לא תשתכח על סוכא אן דין משתכח**
 radis ipsa sed radicem ipsam portans tu es non tu
 אנת לא הוא אנת שקיל לה לעקרא אלא הו עקרא
 vt ego amputati sunt quia rami dices & iam te portat
 שקיל לך: 19 **וכבר תאמר דסוכא דאתפשתי דאנא**
 crediderunt non quia illi pulerè infereretur in ipsorum locum
 כדוכיתיהון אתטעם: 20 **שפיר הליון מטל דלא הימנו**
 in mente tua extollaris ne stitisti per fidem verò tu amputati sunt
 אתפשחו אנת דין בהימנותא קמת לא תתרים ברעונך
 non natura sua qui ex ramis in enim Deus si time sed
 אלא דחל: 21 **אן אלהא גיר על סוכא דמן בניהון לא**
 benignitatem igitur vide precat in te non etiam ne forte pepercit
 חס דלמא אר לא עליך נחום: 22 **הו הכיל במימותה**
 verò in te seueritatem qui ceciderunt eos in Dei & seueritatem
 וקשיותה דאלהא על אליו דנפלו קשיותא עליך דין
 tu etiam non & si in benignitate ipsa manseris si benignitatem
 בכימותה אן תקוא בה בכימותה ואן לא אר אנת
 lux fidei in defectu permanerint non si & illi amputaberis
 תתפשא: 23 **והנון אן לא נקוון בחסירות הימנותהון**
 inferat vt rursus Deus enim potest inferentur ipsi etiam
 אר הנון נטתעמון משכח גיר אלהא דתוכ נטעם
 eos
 אנון:

15 Si enim amissio eorum, reconciliatio est mundi: quæ assumptio, nisi vita ex mortuis.
 16 Quod si delibatio sancta est, & massa; & si radix sancta, & rami.
 17 Quod si aliqui ex ramis fracti sunt, tu autem cum oleaster esses, insertus es in illis, & socius radicis & pinguedinis oliuæ factus es.
 18 Noli gloriari aduersus ramos. Quod si gloriaris, non tu radicem portas, sed radix te.
 19 Dicis ergo, Fracti sunt rami, vt ego inferat.
 20 Bene: propter incredulitatem fracti sunt, tu autem fides: noli altum sapere, sed time.
 21 Si enim Deus naturalibus ramis non pepercit, ne forte nec tibi parcat.
 22 Vide ergo bonitatem & seueritatem Dei: in eos quidem qui ceciderunt, seueritatem: in te autem bonitatem Dei, si permaneris in bonitate: alioquin & tu excideris.
 23 Sed & illi si non permanerint in incredulitate, inferetur. Potest enim Deus iterum inferere illos.

15 **אין גיר מסתלינותהון תרעותא לעלמא הות כמא**
 16 **אן דין**
 17 **ואן מן סוכא אתפשתי ואנת דויתא אנת דברא**
 18 **לא תשתכח על סוכא אן דין משתכח**
 19 **וכבר תאמר דסוכא דאתפשתי דאנא**
 20 **שפיר הליון מטל דלא הימנו**
 21 **אן אלהא גיר על סוכא דמן בניהון לא**
 22 **הו הכיל במימותה**
 23 **והנון אן לא נקוון בחסירות הימנותהון**
 אר הנון נטתעמון משכח גיר אלהא דתוכ נטעם
 אנון:

24 Nam si tu ex naturali excifus es oleastro, & contra naturam inferus es in bonâ oliuam: quanto magis ij qui secundum naturam inferetur suæ oliuz?

amputatus es tuæ nature syluestri es oliua qui ex tu cibus ipſi igitur quanto magis bonâ in oliuam inſitus fuisti natura ad

25 Nolo enim vos ignorare, fratres, mysterium hoc, (vt non ſitis vobis ipſis ſapientes,) quia cæcitas ex parte eontingit in Iſrael, donec plenitudo Gentium intraret:

ut ſciatis autem ego velim naturæ ſuæ in oleam animæ vestræ in cogitatione ſapientes ſitis vt ne hoc arcani

26 Et ſic omnis Iſrael ſaluus fiet, ſicut ſcriptum eſt, Veniet ex Sion, qui eripiat, & auertat impietatem à Iacob.

ſicut vinet Iſrael vniuerſus & tunc Gentium impietatem à iniquitatem & auertat Redemptor Sion ex qua venit

27 Et hoc illis à me teſtamentum, cum abſtulero peccata eorum.

cum me eſt quod à illud teſtamentum illis erit & tunc

28 Secundum Euangelium ſequendum, inimici ppter vos: ſecundum electionem autem chariſſimi ppter Patres.

inimici autem in Euangelio peccata ipſorum eis inimici autem in electione ppter vos & in electione ppter

29 Sine penitentia enim ſunt dona & vocatio Dei.

ſicut & vocationem ſuam donum ſuum Deus mutat carum

30 Sicut enim aliquando & vos nõ credidiſtis Deo, nõ autē miſericordiam cõſecuti eſtis ppter incredulitatem illorum.

in initio ab Deo fuſtis acquieſcentes non vos quæſiſtis

31 Ita & iſti nunc non crediderunt in veſtram miſericordiam, & ipſi miſericordiã conſequantur.

ipſorum acquieſcentiam illorum non ppter miſericordiã adpũcti

32 Concluſit enim Deus omnia in incredulitatem, vt omnium miſereatur.

quæ in vos miſerationibus nunc acquieuerunt non illi etiam

33 O altitudo diuitiarũ, ſapientiæ, & ſciẽtiæ Dei: quãm incomprehenſibilia ſunt iudicia eius, & inueſtigabiles viæ eius.

profunditas o miſereretur homine omni vt ſuper acquieſcentiam iudicia eſt eſt nõ quia homo Dei & ſcientiæ ſapientiæ

NOVUM TESTAMENTUM IACOBUS IV

24 εἰ ἄρα σὺ οὐκ ἦς κτὶ φύσις ἐξ ὀλίγου ἀγροστοῦ, καὶ ἀποτέθῃς ἐν ὀλίγου ὀλίγου εἰς ὀλίγου, πόσῳ ἄρα ἐξ ὀλίγου οὐκ ἔστιν ὀλίγου, ὅτι ἐκ ὀλίγου οὐκ ἔστιν ὀλίγου, πόσῳ ἄρα ἐξ ὀλίγου οὐκ ἔστιν ὀλίγου; 25 ὃ γὰρ θεὸς ὁμοίως ἄγροστοῦ, ἀδελφοί μου, ἡμεῖς ἦμαρ ἕνα οὐκ ἔμελλομεν ἐξ ὀλίγου ὀλίγου ἢ ἀπὸ τῆς ἀσθενείας ὁμοίως ὀλίγου, πόσῳ ἄρα ἐξ ὀλίγου οὐκ ἔστιν ὀλίγου, πόσῳ ἄρα ἐξ ὀλίγου οὐκ ἔστιν ὀλίγου; 26 καὶ ὃ τῶ πατρὶς ἰσχυροῦ ὀλίγου, καὶ τῶ πατρὶς ἰσχυροῦ, ἡμεῖς οὐκ ἔμελλομεν ἐξ ὀλίγου ὀλίγου, καὶ ἡμεῖς οὐκ ἔμελλομεν ἐξ ὀλίγου ὀλίγου. 27 καὶ αὐτὴ αὐτοῖς ἡμεῖς ὁμοίως ὀλίγου, ὅταν ἀποέλωμαι τὰς ἀμφοτέρους ὀλίγου. 28 καὶ ὁμοίως ὀλίγου, καὶ ὁμοίως ὀλίγου, καὶ ὁμοίως ὀλίγου, καὶ ὁμοίως ὀλίγου. 29 ἀλλὰ ὁμοίως ὀλίγου, καὶ ὁμοίως ὀλίγου, καὶ ὁμοίως ὀλίγου. 30 ὡς γὰρ ἡμεῖς καὶ ὁμοίως ὀλίγου, καὶ ὁμοίως ὀλίγου, καὶ ὁμοίως ὀλίγου. 31 ὡς γὰρ ἡμεῖς καὶ ὁμοίως ὀλίγου, καὶ ὁμοίως ὀλίγου, καὶ ὁμοίως ὀλίγου. 32 καὶ ὁμοίως ὀλίγου, καὶ ὁμοίως ὀλίγου, καὶ ὁμοίως ὀλίγου. 33 ὡς γὰρ ἡμεῖς καὶ ὁμοίως ὀλίγου, καὶ ὁμοίως ὀλίγου, καὶ ὁμοίως ὀλίγου.

confilij domini ei fuit quis aut Domini mentem nouit enim quis
 34 מנו נור ירע רעוניה דמרוא או מנו הוא לה בעל מלכא :
 ab eo recipiat & ita ei dedit ante quis aut
 35 או מנו קדם יהב לה ובן נסב מנה : מטל דכל
 & benedictiones laudes cui sunt per manum eius & omne in eo & omne ex eo
 מנה וכל ביה וכל באיורה דלה תשבחן ובורכין
 amen seculorum in seculum
 לעלם עלטין אמין :

caput
 יב קפלאון
 ieiunium precedentis hebdomadis in sabbatho secunda
 תרתין בשבתא דשבתא קדמתא דצומא
 ut sitatis Dei per miserationes fratres mei à vobis igitur peto
 בענא הבל מנכין אחי ברחמיהו דאלהא דתקימן
 Deo & acceptam & sanctam vitam hostiam corpora vestra
 פנריכון דכחתא היתא וקדישתא ומקבלתא לאלהא
 sed huic seculo assimilimini & ne veritale per ministerium
 בתשמתא טלילתא : ולא תתדמון לעלמא הא אלא
 sit que discernentis & sicut mensis vestre per reuocatione trāformemini
 אשתחלפו כחורתא : דרעניכון והותיכון פרשין אונא הו
 ego dico & perfecta & accepta bona Dei voluntas
 עבינה דאלהא טבא ומקבלא ונמירא : אמראנא
 cogitantes sicut ne vobis omnibus mihi que data est per gratiam verò
 דין רמיכותא דאטיהבת לי לכלכון דלא תהוון מתרעון
 cum modestia cogitantes sicut sed ut cogitetis quod oportet p̄ter quam
 לבר מן טא דולא דתתרעון אלא תהוון מתרעון בנכפותא
 in mensura fidem Deus ei partitus est sicut homo omnis
 כל נשאין דפלא ליה אלהא הימנותא במשורתא :
 & omnibus nobis sunt multa membra corpore in vno enim quemadmodū
 איכנא גיר רבחד פגרא הרמא סניאא אית לן וכלחון
 nos etiam ita ip̄sis est functio vna est non membris
 הרמא לא הוא חד סוערנא אית להון : הכנא אף חנן
 membra verò ex nobis vnus vnus in Christo corpus sum⁹ vni sumus qui multi
 דסניאא חנן חד חנן פגרא במשורתא חד חנן פגרא
 vnus vnus sum⁹
 חנן דהדרא :

CAP. XII.

1 OBSECO Itaque vos, fratres, per misericordiā Dei, vt exhibeatis corpora vestra hostiam viuentem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum.

2 Et nolite conformari huic seculo : sed reformamini in nouitate s̄cūs vestri, vt probetis quæ sit voluntas Dei bona, & beneplacens, & perfecta.

3 Dico enim per gratiā quæ data est mihi, omnibus qui sunt inter vos, Non plus sapere quàm oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem, & vnicuique sicut Deus diuinitē mensuram fidei.

4 Sicut enim in vno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent :

5 Ita multi vnum corpus sumus in Christo, singuli autē alter altetius membra :

34 ויהי זמן עתה ויהי זמן עתה ויהי זמן עתה ויהי זמן עתה ויהי זמן עתה
 35 ויהי זמן עתה ויהי זמן עתה ויהי זמן עתה ויהי זמן עתה ויהי זמן עתה
 1 Παροιμιαι οιων υμων, ἀδελφοί, ἀγαπήσατε τὸν Θεόν, ἀπειθήσατε τὴν ἑσθίαν καὶ τὴν πόσιν, ὑποτάξατε τὰ σώματα ὑμῶν ὡς ζωντανὴν θυσίαν, ἁγίαν, ἀγαπώμενην, λογικὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ, ἡλικίαν τοῦ κόσμου οὐκ ἐπιμιμούμενην τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφώμενην ἐν τῇ νουθεσίᾳ τῆς ἁγιότητος τῆς ἁγίας, ὅπως δοκιμασίαν ἴψαυ τῆς θέλησός τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἔχητε τὴν ἀρέσκην τῆς Θεοῦ καὶ τὴν εὐδοκίαν τῆς ἀγαπῆς τῆς Θεοῦ, ὅπως ἡ ἀναλογία τῆς ἡμετέρας ἀγαπῆς ἴσως ἕως ἡμετέρας ἀγαπῆς, ὡς ἡμετέρας ἀγαπῆς.
 2 Ὡς ἐγὼ εἶπα ἐν χάριτι καὶ ἐν ἐλεεινότητι τοῦ Θεοῦ, ἀποφασίζω πάντας ὑμᾶς, ὅτι μὴ ἵσχυροὶ ἵστασθε ὑπερὸς τὸ μέτρον τῆς ἰσχυρίας, ἀλλὰ ὡς ἡ ἀναλογία τῆς ἡμετέρας ἀγαπῆς ἴσως ἕως ἡμετέρας ἀγαπῆς, ὡς ἡμετέρας ἀγαπῆς.
 3 Ὡς ἐγὼ εἶπα ἐν χάριτι καὶ ἐν ἐλεεινότητι τοῦ Θεοῦ, ἀποφασίζω πάντας ὑμᾶς, ὅτι ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ἀναλογία τῆς ἡμετέρας ἀγαπῆς ἴσως ἕως ἡμετέρας ἀγαπῆς, ἀλλὰ ὡς ἡ ἀναλογία τῆς ἡμετέρας ἀγαπῆς ἴσως ἕως ἡμετέρας ἀγαπῆς, ὡς ἡμετέρας ἀγαπῆς.
 4 Ὡς ἐγὼ εἶπα ἐν χάριτι καὶ ἐν ἐλεεινότητι τοῦ Θεοῦ, ἀποφασίζω πάντας ὑμᾶς, ὅτι ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ἀναλογία τῆς ἡμετέρας ἀγαπῆς ἴσως ἕως ἡμετέρας ἀγαπῆς, ἀλλὰ ὡς ἡ ἀναλογία τῆς ἡμετέρας ἀγαπῆς ἴσως ἕως ἡμετέρας ἀγαπῆς, ὡς ἡμετέρας ἀγαπῆς.
 5 Ὡς ἐγὼ εἶπα ἐν χάριτι καὶ ἐν ἐλεεινότητι τοῦ Θεοῦ, ἀποφασίζω πάντας ὑμᾶς, ὅτι ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ἀναλογία τῆς ἡμετέρας ἀγαπῆς ἴσως ἕως ἡμετέρας ἀγαπῆς, ἀλλὰ ὡς ἡ ἀναλογία τῆς ἡμετέρας ἀγαπῆς ἴσως ἕως ἡμετέρας ἀγαπῆς, ὡς ἡμετέρας ἀγαπῆς.
 Yy